

ZE ŽIVOTA SPOLEČNOSTÍ II.

SEKCJA LICHENOLOGICZNA POLSKIEGO TOWARZYSTWA BOTANICZNEGO

Vznik polské lichenologické sekce při Polské botanické společnosti reagoval na prudký nástup mladé generace lichenologů v 60. a 70. letech a potřeby lepších kontaktů a vzájemné spolupráce. První pokus se latuje od r. 1978, kdy byla utvořena podsekce při sekci mykologické. Vlastní lichenologická sekce byla utvořena v r. 1983 a téhož roku se konalo první celopolské setkání lichenologů (Kielce). Od té doby jsou taková setkání pravidelně každým rokem. V loňském roce se konalo již páté setkání (referovali jsme o něm v prvním čísle Bryonory). Součástí všech setkání byly jak přednášky, tak podrobný výzkum některého výrazného krajinného celku. Kromě toho se v r. 1984 konalo v Krakově symposium o lichenoidikaci, jež by v tomto roce mělo mít druhé pokračování.

Sekce má téměř 30 členů, vesměs aktivních lichenologů-profesionálů pracujících v oblasti floristiky, systematiky a bioindikace. Velmi zajímavá - zejména ve srovnání s ČSSR - je jejich "mapa rozšíření". Prakticky v každé přírodovědecky zaměřené instituci je lichenolog; nejvíce je jich soustředěno na univerzitách (na 8 polských univerzitách je 12 lichenologů, např. v Lublinu 3 pracovníci!), dále 7 na třech vysokých školách pedagogických (z toho v Krakově jsou 4 lichenologové!), na zemědělských školách celkem 3 pracovníci, 2 v Polské akademii věd v Krakově a nakonec po jednom lichenologu je na pro nás těžko vyslyitelných pracovištích jako lékařská akademie a sportovní institut. Největší koncentraci lichenologů dosahuje Krakov, kde ve třech institucích pracuje celkem 7 lichenologů!!

Předsedou sekce je doc. S. Cieśliński, sekretářem dr. W. Fałtynowicz. Vlastní časopis nebo zpravodaj sekce nevydává.

(jl)

-oOo-

První (a poslední ?) příspěvek jazykového koutku Bryonory!

Adjektivum o m š e l ý je staré slovo, jehož význam dnes není zcela jasný. Užívá se ho nejčastěji ve významu "žpustlý" nebo "otřelý" (omšelý oděv, vodou omšelý balvan), "stářím sešlý" nebo "stářím znehodnocený" (omšelá fráze, omšelý vtip). Málokdo si dnes uvědomí pravý význam, totiž "porostlý mechem". Ve staré češtině existovalo slovo omšiti, respektive omšieti, ovšem vědomí souvislosti se slovem mech zaniklo. Stálo se tak zřejmě poté, co se slovo mech přestalo postaru sklonovat mcha, mchu..., mchem a nabylo tvarů, jaké má v nové češtině, tedy mechu..., mechem. Nové deklinační tvary tenkrát na jedné straně zpravidelnily sklonování, protože všechny pády se tvořily ze stejného základu, jaký byl v n. minativu, ale když vešly do obecného užívání, přestalo se staré spojení např. omšelý balvan v povědomí spojovat s mechem a začalo se mu rozumět jako dnes, tj. "sešlý stářím, otřelý".

Závěrečné zvolání "vzhůru do naší o m š e l é přírody" proto berte v obou významech tohoto přídavného jména!

Za použití: Šlesar D., Jazyčník, Praha, 1985.

(zs)